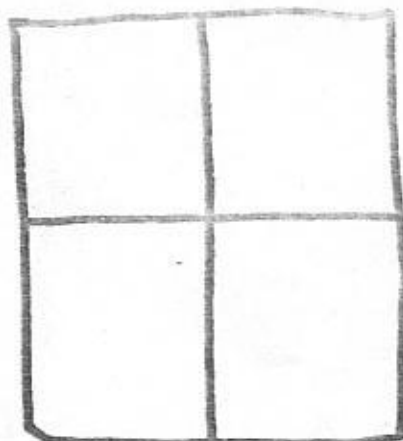
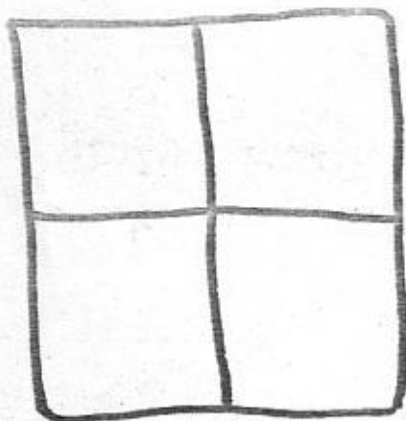

NA BORNEU MUSÍ DIEVČA, KTORÉ MÁ MENŠTRUÁCIU STRÁVIŤ TRI DNÍ
A TRI NOCI NA STRECHE SVOJHO DOMU

/ J. P. SARTRE /

O B S A H

NIEKOĽKOSLOVNAÚVOD /TÉMA : JARRY/	1
Z POSLEDNÝCH SPRÁV PATAFYZICKÉHO KRÚŽKU PRE DOKAZOVANIE DOKÁZATEĽNE NEDOKÁZATEĽNÉHO	3
O SAMOVRAŽDE	4
BORIS VIAN : Rocktety	7
BOKONONIZMUS	8
TED HUGHES : Jablčná tragédia	10
EUGENE IONESCO	11

NIEKOĽKOSLOVNAÚVOD

TÉMA : J A R R Y

Je jasné, že keby nebolo Alfreda Jarryho, nebolo by ani doktora Faustrolla a nebola by ani patafyzika! Teda presnejšie povedané ona by bola, ale my by sme o nej nič nevedeli.

Alfred Jarry bol prvým, kto humor jasne a neochvejne definoval a ktorý ho aj vo svojom živote a diele príkladne realizoval.

Alfred Jarry bol svojím spôsobom čistý, nikdy nehovoril o humore, ani o čiernom a ani o inofarebnom. Na označenie svojho postoja, či lepšie povedané svojej pózy - v najlepšom i najhoršom zmysle tohto slova - vypožičal si z gymnáziálneho nárečia študácke slovíčko PATAFYZIKA a vrchovato ho naplnil veľkolepým zmyslom aj nezmyslami. /Humor totiž nie je v podstate nič iné ako obyčajná obranná reakcia individua proti vonkajšiemu násiliu./

Takže Jarry bol rozhodne prvý, čo patafyziku definoval a uzákonil. Stalo sa tak v knižke SMUTKY A NÁZORY DOKTORA FAUSTROLLA; PATAFYZIKA. Jarry nie je ani mesiášom ani prorokom, iba prvým z patafyzikov a tento titul by mu bolo ťažko uprieť.

Už 61 rokov uplynulo od jeho zdanlivej smrti... /Keď ako 34-ročný zomieral, požiadal svojho doktora o špáratko. Ten mu ho podal, Jarry sa usmial a špáratko zlomil. Vzápätí nato zomrel.../ A odvtedy sa zdá, že si ľudstvo zobralo za cieľ stelesniť otvorenejšie a rýchlejšie výbušnú plnosť a nekonečnú hojnosť patafyziky.

Ale pretože Jarry ďaleko predbehol svoju dobu, epochálny výraz patafyziky bol uznaný až o niekoľko rokov neskôr... Keď patafyzika začala byť pestovaná v KOLÉGIU PATAFYZIKY, ktoré vzniklo dňa 22. Kyjačníka roku 75 Patafyzickej éry, teda 11. mája 1948 podľa vulgárneho kalendára, pri príležitosti päťdesiateho výročia vydania "Skutkov a názorov doktora Faustrolla, Patafyzika". Ako sme už spomínali Kolégium Patafyziky je medzinárodné spoločenstvo patafyzikov, akadémia, ktorej hlavné poslanie je štúdium a šírenie patafyzika v celosvetovom meradle bez ohľadu na národnostné, názorové, fyzické aj metafyzické hranice. Má svoj štatút, výsostný znak, svoje zaky a vymenovania, čestné tituly a hodnosti, svoj

kalendár aj letopočet, ktorý začína dňom 8. septembra 1873 podľa vulgárneho kalendára, kedy sa v bretónskom mestečku Laval narodil Alfred Jarry.

Jarry bol v očiach svojich súčasníkov jedným z tých bláznov na periférii parížskej bohémy, ktorých jediným tvorčím činom býva, že vynájdu svoju bizarnú osobnosť.

V skutočnosti je to však jeden z prorokov moderného umenia, ktorý sa neochvejne riadil svojím nespútaným chorobným géniom a razil cestu do tých oblastí ľudských zážitkov, ktoré boli dlho nepreskúmané a ležali ladom - do oblasti medzi snom a bdením, vedomím a nevedomím, primitívnosťou a zrelosťou.

Jarry žil v období symbolizmu-literárneho a umeleckého hnutia, ktorého hlavné zásady smerovali k vytvoreniu výrazu, ktorý by bol priamym vyjadrením básnikovej citlivosti bez sprostredkujúcej spolupráce vysvetľujúceho rozumu. Týmto výrazom bol symbol.

Ale Jarry sa nestal symbolistom, hoci do literárneho života vstúpil zb. symbolických veršov "Minúty prechvátového ticha".

Niektoré pramene pritekajúce z toho obdobia uvádzajú, že jeho dielo /a koniec koncov aj život/ bolo sledom výtržností, výstredností a mystifikácií. Iné zase charakterizujú jeho štýl ako "totálnu literárnu promiskuitu" vedúcu k monštróznosti. To preto, že takmer všetky postavy v jeho diele vypadajú ako monštrá - či už tatko Ubu so svojim obľudným bachorom a hltavou vitalitou alebo doktor Faustroll so svojou logikou a myslením alebo Ondrej Marcueil "NADSAMEC" s obľudnou sexuálnou potenciou... Ale tu treba hneď uviesť Jarryho slová, ktorý týmito monštrami označuje "pôvodnú nevyčerpatelnú krásu". A to je dôležité. Vo svojom diele sa Jarry neopája vídiarstvom hypertechnickej svojej storočia. Cíti budúcnosť ako hrozbu, nie je naplnený vierou vo všemohúcnosť pokroku, vek robotov ho odstrašuje a vyvoláva v ňom apokalyptické vízie.

Výrazným znakom celej Jarryho tvorby je triviálny školský jazyk, ktorý koncom XIX. a začiatkom XX. stor. - teda v tom čase kedy Jarry písal - pôsobil celkom určite kolapsy, ak si uvedomíme, že v tej dobe bolo písanie "slohových cvičení o konvenčných témach". A beda bolo tomu, kto sa odvážil vyjadriť k životu inak, než bolo zvykom... Skončil buď v hrobe ticha, ktoré obostrelo napr. Lautréamontove "Spevy Maldororove" alebo bol prekliaty ako Verlaine či Rimbaud.

A Jarry si písal po svojom a vedel v tom čase o ňom len málokto, iba okruh jeho priateľov. Jeho dielo bolo objavené svetu až neskôr, keď sa o to postarali surrealisti a básniky, ktorí ho objavili.

fyziiky.

/Pero Le Kvet/

Z POSLEDNÝCH SPRÁV PATAFYZICKÉHO KRÚŽKU

PRE DOKAZOVANIE DOKÁZATEĽNE NEDOKÁZATEĽNÉHO

I.

Je to nepopierateľné: existujú myšlienkové zachytávacie stanice, ktoré dokážu analyzovať akékoľvek púštne vízie krútiace sa v hlave v šialenom víre neuskutočniteľných snov, čo dokážu premieňať sa /zo zmenou teploty vzduchu/ na čokoľvek zúfale, z ktorého už neexistuje žiadna cesta do hĺbín uspokojenia natriasajúceho sa v rytme pekelných bublajúcich kotlov, pod ktorými musia horieť len ohne túžob smerujúcich zhora nadol.

II.

Sedenie v aute, ktoré uháňa veľkou rýchlosťou /že rôznofarebná krv chrobákov a mušiek sa zozstrekuje po skle, že ovce vypadajú ako vtáci a vtáci vypadajú ako muchy/ vedie k pocitu, že žiadne veci nevidíte také aké v skutočnosti sú //hoci tento pocit všemožne potlačujete a snažíte sa vidieť všetko tak ako keby ste išli na bicykli/ ktorý vychádza z pocitu, že žiadne veci v skutočnosti nie sú také aké sú/ čo má v konečnom dôsledku na následok, že po čase prestanete vnímať úplne všetko a oddáte sa len machuľovitým predstavám /ktoré môžu byť vytieňované/ alebo vytieňovaným predstavám /ktoré môžu byť vymachuľované/ až dovtedy, kým auto neznižuje rýchlosť alebo úplne zastane.

III.

Ak sa v tráve priplazíte k diere /nezáleží na tom akému druhu zvieraťa patrí/ z ktorej trčia jemné nežné päty v topánkach s vysokými ihličkovými podrážkami a začnete ich automaticky vyťahovať - začnete ich ťahať k sebe - tie dlhočizné nohy, ktoré majú nádherné členky, lýtka, kolená a očioslepujúce stehná, ktoré už pevne držíte a ťaháte, vyťahujete a vyťahujete tie dlhé predĺhé stehná, ktoré sa ale nikdy nemôžu stretnúť, nech ich ťaháte akokoľvek dlho /aj celú večnosť/ a vy to viete a PREDSA ťaháte - je to tá pravá láska k žene.

/ Pero Le Kvet + Kana J. Křídla /

O
S A M O V
V R A Ž D E R
O S A M O V R A Ž D E
O V R A Ž D E
D
E

Hneď na úvod musím poznamenať, že som dvojnásobným neúspešným samovrahom, aby bolo jasné. Takže nasledujúce riadky vychádzajú takpovediac z osobnej skúsenosti.

Človek získal skúsenosť a teraz hľadá pre ňu príbeh, lebo nemožno žiť zo skúsenosťou, ktorá nemá príbeh, hovorí Max Frisch.

Môj príbeh nie je príliš zamotaný, ale aj tak Vám ho tu nemienim opisovať. Našiel som ho celkom jednoducho v jednej knihe. Ale nepoviem Vám aká to bola kniha...

To, že moje samovraždy neskončili smrťou, ale ma zachránili, nie je moja vina, hoci to tak môže na prvý pohľad vypadáť. Ale to mi je fuk. Aj keby to bola moja vina, nemienim sa tu s Vami o tom hádať, lebo mi ide o čosi iné a zároveň mi nejde o nič.

To, že samovražda je metafyzické ukončenie života /ak sa vydarí/ je nepopierateľné; a tak isto je nepopierateľné aj to, že samovražda je vždy dvojtvarná. Totiž: samovrah je zároveň kat aj popravený v jednej osobe. Čiže samovrah je zároveň vrahom i obeťou. A to je dôležité si uvedomiť!

Teras si predstavte ich vzájomný rozhovor ešte predtým, než k samovražde dôjde, lebo bez rozhovoru sa to nikdy nezodobíde.

Vrah najprv vysvetľuje obeť, prečo ju musí zabiť. Dokazuje jej /čím ju upokojuje/ že aj on zomrie spolu s ňou. Obeť však protirečí, lebo je pyšná. Ale rozhovor ju vyčerpáva. Veľmi. Stále však uvažuje logicky, ale aj tak sa jej nedarí paralyzovať fatamorgánu vlastných citov. Vrah svoju prevahu cíti a pokračuje až do úplného oslabenia obeť. Takýto rozhovor sa môže uskutočniť kdekoľvek.

Takže podľa vyššie spomenutého sa samovražda nedá realizovať bez istej fatamorgány, ktorú zapríčiniť cit.

Možno aj povedať, že samovražda je protestom pýchy proti pýche.

Nikto nespácha samovraždu z ľahostajnosti k svetu. Každému samovrahovi záleží na živote, preto sa stáva samovrahom.

Aj listy samovrahov dokazujú záujem o život, ak najskôr po sebe zanechajú. Ale väčšinou zanechajú.

Niekoľko si možno myslí, že samovražda je zbabelosť, slabosť, atď. Ale je to skutočne tak? pýtam sa aby som si mohol pred Vami odpovedať, že to tak nie je. Samovražda je skúškou veľkej odvahy. Poslednou skúškou. Pravda, ak sa vydarí a nejakí dobráci Vás nezachránia. Život po nevydarenej samovražde sa zmení. Je iný. Zmení sa všeličo. Zväčší sa napríklad tichosť. /Ako v mojom prípade./ Človek sa cíti ako keby niekoho stratil, ako keby stratil najbližšieho človeka. A vtedy si dá vymalovať byt, alebo si kúpi nejakú vec...

Aj ja som si dal po prvej samovražde vymalovať byt a po druhej som si kúpil pneumatický buchar a súpravu šijacích strojov.

Človek si vyberá spôsob samovraždy podľa svojej povahy, fantázie, podľa dôvodu, prečo ju pácha...

Najlepšie je zvoliť si kombináciu niekoľkých spôsobov. Ak si chcete byť istý... ALE UŽ DOSŤ!

Ak si človek uvedomí, čím sa neustále chvastá, mal by spáchať samovraždu ako občiansku povinnosť.

/autor: PERO LE KVET/

ooo

Slavay Boltzman vyslovil vetu, že entropia látky je funkciou štatistickej váhy makročistice, ktorá sa rovná počtu mikrosvetov, určujúcich jej tepelný stav.

Vedecký svet nepochopil a teda ani neprijal tento geniálny objav, čo dohnalo slávneho Boltzmana k dokonalej samovražde.

ooo

Martin B. si raz večer zapol televízor, aby sledoval zápas vo futbale Anglicko-Uruguay. Jeho televízor však v tej chvíli sa pokazil. Martin B. šialený zlosťou rozbil rúfou obrazovku, hodil televízor o zem a rozdupal ho. Potom sa zatvoril do kúpeľne a obesil sa.

ooo

René Crevel, ktorý patril k najagilnejším francúzskym surrealistom, spáchal samovraždu hneď po surrealistickej ankete o ansele samovraždy.

ooo

Staviteľ a tvorca Univerzitného kostola v meste T., pán X., prišiel pri jednej z posledných kontrol svojich výpočtov /ktorých význam spočíva prevažne v sebauspokojení sa/ na hrubú statickú chybu, ktorá mu povedala, že kostol sa zrúti. Bolo to v čase, keď sa už mali dobudovať len veže. Pán X zastavil stavbu kostola a snažil sa prísť na to, či je tá statická chyba skutočná, alebo nie. Ale tá chyba trvala na svojom: kostol sa zrúti. Pán X vyliezol na najvyšší bol rozostavanej stavby a skokom z neho na zem spáchal samovraždu. Trvalo tisíc⁺ rokov, kým sa našiel odvážlivec, ktorý stavbu dokončil. Dnes nevieme, čo ho k tomu viedlo a aký vzťah bol medzi ním a tou hrubou statickou chybou. Ale zrejme ju ignoroval. A urobil dobre. Kostol stojí dodnes!

/ ⁺ nie je isté či to bolo tisíc rokov, lebo niektoré pramene udávajú len sto rokov, iné päťsto alebo päťdesiat a niektoré len desať/

ooo

Mária K. vedela, že jej zostáva už len pár mesiacov života, ale nebola schopná čakať. A tak sa rozhodla spáchať samovraždu. Keďže si chcela byť istá jej úspešnosťou, zvolila kombináciu niekoľkých spôsobov. Najprv si ľahla do vane s petrolejom, potom si podrezala žily, nato prehltla plnú hrst antibiotík ktoré zapila petrolejom, v ktorom ležala a nakoniec ešte prv než stratila vedomie, škrtla zápalkou...

ooo

Vezeň Emanuel O. spáchal v cele samovraždu tak, že sa vrhol zo stola dolu hlavou na zem.

BORIS VIAN :

ROCKTETY

Podvečerná hodina:
v bistre sedí rodina,
chcú nejaký alkohol
a sardinky s tvarohom.
Hlavný však mení ich plány,
vraví: Máme iné menu !

Príma prívarock !
Je tu krokodíl !
Párock starý rock !
Rockfort ako syr !
Najmä však chcem ak je chuť,
rocktety vám ponúknuť.

/Zbor/
Rockujkovia, rocktety,
rockrodičia, rockdeti!

Otec zvierá nožík v pästi
vidiac svoje ratolesti,
že sa každé v tanci točí,
podbehli mu krvou oči,
a tak zmlátil hlavného
a vychrlil na neho:

Vývar z cibule !
Ryby: sraldinky !
Hnusné mrožolé !
Palacicinky !
Najmä však chcem ak je chuť,
rockujka vám ponúknuť !

/Zbor/
Rockujkovia, rocktety,
rockrodičia, rockdeti !

Nakoniec ten otec bez slov
dal bodku za touto piesňou.
Zobral deti, zvolal: Platím,
zistil, že sa treba stratiť.
A zatiaľ čorronil slzy,
spieval mu personál drahý:

Zmizni preč ty rázporock !
Bude z teba oškvarock !
Vpáľte mu do zadku brock !
Keď je grogy, dá si grock !
Dajte mu, keď, nemá chuť
rocktatíčka zahryznúť.

/preložil Dano Hevier/

Poznámka redakcie:

Táto Vianova básen bola "omylom uverejnená v ROHÁČI, čo je veľké nedopatrenie, lebo s tým plytkým druhom humoru, ktorý sa v Roháči propaguje, nemá nič spoločné.
Je to patofyzická básen a preto tento "omyl" naprávame tým, že túto básen uverejňujeme na stránkach BACHORA, teda tam, kam nepo-
chybne patrí!

B O K O N O N I Z M U S

/ Náboženstvo ako horkosladké klamstvo /

"Všetky náboženstvá nie sú nič iné len samé klamstvá." Bokonon.
Bokononizmus je náboženstvo založené na horkosladkých klamstvách.
O jeho vzniku Bokonon hovorí:

"Chcel som vzbudiť zdanie, že život má pevný rád
aby boli všetci šťastní a nikto nemusel sa báť.
Vymyslel som preto z klamstiev pravdy umnú náhradu
a náš pracný svet obrátil v rajskú záhradu."

A ďalej:

"Pravda je tak strašná, že som si predsavzal poskytovať
ľuďom stále hokonalejšie klamstvá."

Áno, život okolo nás je plný záhad. Kto z nás dokáže porozumieť len
jednému jeho prchavému okamihu ?

Bokonon hovorí:

"Ani sa o to nepokúšajte! Stačí ak budete predstierať,
že rozumiete. Vyhnýbajte sa človeku, ktorý sa úporne snaží
niečomu prísť na koreň. Príde na to a zistí, že nie je
o nič múdrejší, než predtým. Taký človek je plný vražedných
sklonov ku všetkým, ktorí ku svojej nevedomosti dospeli
usilovnou prácou."

Každé náboženstvo sa snaží vysvetliť vznik sveta. Bokononizmus ho
vysvetľuje takto:

Na počiatku stvoril Boh zem a potom sa na ňu vo svojej kozmickej
osamelosti zamyslene zahľadel a povedal - Stvorím z blata živé
tvory, nechto blato vidí, čo som dokázal.

A Boh stvoril všetky žijúce tvory, ktoré sa dnes pohybujú na zemi
a jedným z nich bol, človek. Jedine blato v podobe človeka mohlo
hovoriť. Keď sa blato v podobe človeka posadilo, rozhliadlo a pre-
hovorilo, Boh sa k nemu naklonil bližšie. Človek zamrkal.

- Aký má toto všetko zmysel ?
- Musí mať všetko nejaký zmysel ? opýtal sa Boh.
- Samozrejme, povedal človek.
- Tak teda nechávam na tebe, aby si pre toto všetko nejaký zmysel
našiel, povedal Boh a odišiel.

"Všetky náboženstvá sú len samé klamstvá. A Bokononizmus nie je žiadna výnimka." Hovorí Bokonon.

Základ Bokononizmu spočíva v tom, že ľudská hlúposť je nekonečná. Podľa Bokononizmu ten, kto žije v neškodných nepravdách - je smelý, dobrý, zdravý a šťastný.

Bokonon hovorí, že ľudstvo je organizované do skupín - skupín, ktoré naplňajú Božiu vôľu bez toho, aby sa vôbec kedy dozvedeli, čo vlastne robia. Tieto skupiny sa nazývajú karassy.

Karassy sú teda skupiny takých ľudí, ktorých život bez akýchkoľvek logických dôvodov sa prepletá so životom niekoho iného. Karass nedbá žiadnych národných, inštitucionálnych, pracovných, rodových či triednych hraníc. Je to voľné zoskupenie. A akékoľvek snahy človeka o odhalenie medzí svojho karassu sú predom odsúdené k nezdaru.

Všetci, čo si myslia že chápu čo Boh robí sú chvastúni, hovorí Bokonon. Ústredným bodom každého karassu je wampeter. Wampetrom môže byť všetko: strom, skala, zviera, myšlienka, kniha, melódia...

Nech je ním čokoľvek, príslušníci daného karassu okolo neho obiehajú v majestátnom chaose špirálovitej hmloviny. Obežné dráhy príslušníkov karassu okolo spoločného wampetra sú pochopiteľne obežnými dráhami duchovnými. Obiehajú duše, nie telá.

A wampetre vznikajú a zanikajú. Každý karass má fakticky wampetre dva. Jeden čo dôležitosť nadobúda a druhý, ktorý ju stráca.

Jedným z prípadných zoskupení karassu je duprass. Duprass je karass zložený len z dvoch ľudí. Do duprassu nemôže okrem nich preniknúť nikto iný - dokonca ani deti zrodené z tejto jednoty. Členovia duprassu zomierajú vždy v rozmedzí jedného týždňa po sebe.

Grenfalóny sú zasa spolky v ktorejkoľvek dobe kdekoľvek na svete.

Bokonon o nich hovorí:

"Ak chceš študovať obsah grenfalónu
zober si nôž a pozri do balónu."

Bokononisti prepojujú svoje duše vzájomným pritísnutím chodidiel oproti chodidlám. Tento akt sa volá Boko-maru alebo splynutie vnútorných vedomí.

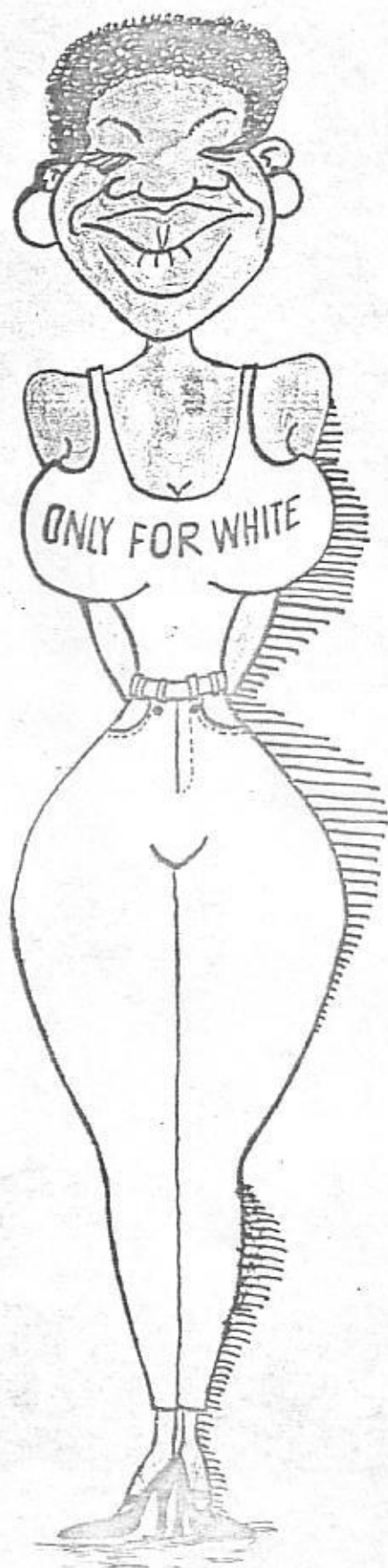
"Podivné zámienky našich ciest sú tanečnými hodinami samotného Boha!"

Bokonon

Mašinéria života je komplikovaná a nepredpovedateľná.

Dobrý spoločenský systém sa dá vyvíjať len tlakom dobra proti zlu

(RAMIZ VIKIAN)

VYDÁVA SPOLOČNOSŤ PRE PESTOVANIE A ŠÍRENIE PATATYZINKY NA SLOVENSKU
NEPREDAJNÉ !